

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερός μας χρόνος είναι,
κι' έδρα πάλιν αί 'Αθήναι.

Χίλια δεκακόσα ογδοήντα πέντε,
τὸ Κουβέρονο πάει πρίμα με πονέντε.

1885

Ὁ 'Ρωμῆος τὴν ἐβδομάδα — μόνο μιὰ φορά θάβγαίνει,
κι' δταν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι — γιὰτὶ δὲν τοὺς ἀνέχομαι,
Κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Δὲν θὰ ἔχουμε τεφτέρια — ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρια.
Γράμματα καὶ ἡρωμαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μὲς σ' ὧν φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ 'Ρωμῆος μας μιὰ δεκάρα
Κι' ἂς τὴν δίνῃ ὅποιος θέλει — εἰδ' ἄλλῶς δὲν μᾶς μέλει.

'Αρχιμηνιὰ κι' ἀρχιχρονιὰ
καὶ πανηγύρια 'στὸν Ντουνιᾶ.

Πόντος σαρανταεννέα,
νέος χρόνος, φτώχεια νέα.

49

*'Στὸ παρελθὸν ἡρέμα
ὡς δὲ ψάμεν ἐν βλέμμα.*

Πρὸ τοῦ λοιπὸν διώξωμεν τὸ περασμένον ἔτος
κι' ὑποδεχθώμεν τὸ παρὸν μετὰ φωνῶν καὶ κρότων.
ὡς ρίψωμεν 'στὸ παρελθὸν τὸ βλέμμα μας ἀνέτως
κι' ἂς ὀριθμῆσωμεν σειρὰν ἐκτάκτων γεγονότων.
Κι' ὁ πεζοδρόμος, κύριοι, ὅσον ἐμπρὸς βαδίζει,
πρὸς τὰ ὀπίσω πάντοτε τὸ βλέμμα του γυρίζει.

Καὶ πρῶτον μὲ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ παρελθόντος ἔτους
ἐφέραμεν καὶ δάνειον βαρύτατον στὴ ράχη
συγχρόνως φόρους καὶ δασμοὺς ἐψήφισαν προσθέτους,
καὶ 'στὴν Βουλὴν ἐδίδετο σπουδαιοτάτη μάχη,
καθ' ἣν ὁ νῦν Πρωθυπουργὸς λαμπρὰν κερδίζει νίκην
κι' ὁ κύριος Θεόδωρος ἀποχωρεῖ μὲ φρίκην.

Κι' ἐνῶ τοιαῦτα σοβαρὰ 'στὸ Κράτος μας συμβαίνουν
καὶ ἀνταλλάσσουν τραγικὸν μεσ' στὴ Βουλὴ βοιοῖδι,
ἐνῶ τὰ πράγματα ἐδῶ κατὰ κρημνῶν προβαίνουν,
ὁ Βασιλεὺς μας σ' ἐπιτεταὶ καὶ πάλιν γιὰ ταξίδι.
Τοιοῦτοτρόπως πάντοτε ἐν μέσῳ τῶν κινδύνων
προστρέχει εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν ἔξω φιλελλήνων.

Ἐν τούτοις μᾶς ἀγγέλλεται καὶ ἡ τοῦ Τσάρου στέψις
κι' ἀπὸ τὴν Μόσχαν ἀντηχεῖ εἰς μικροτάτους τόπους,
ἀμέσως 'στὴν Κι βέρνησιν ἐπέρχεται ἡ σκέψις
νὰ στείλῃ μ' ἔξοδα ἀδρά δῖο τρεῖς ἀντιπροσώπους.
Καὶ ἀντιπροσωπεύεται πριγκηπικῶς τὸ Κράτος,
διότι στέλλεται μ' αὐτοὺς καὶ ὁ Μαυροκορδάτος.

Ὅμως ἐδῶ μᾶς χαιρετᾷ φαιδρὸν τὸ κολοκαίρι
καὶ τῶν θεάτρων ἀρχοὺν αἱ αἰ προετοιμασίαι,
ἡ μίστερ Πάστρελ, χελιδὼν, τὴν ἀνοίξιν μᾶς φέρει,
καὶ πλέον αἱ πολιτικαὶ παρῆλθον ὀπτασίαι.
'Ανοίγουνε τὰ θεάτρα Σιτηλῶν τε καὶ Θαλήρου
καὶ πνέει αἶρα πόντιος ἑαρινοῦ ζεφύρου.

Κι' ἀρχίζουν αἱ θεατρικαὶ ἀμέσως παραστάσεις
καὶ εἰς τὸ Φάληρον ἡ Ρέν ἐξόχως θριαμβεῖται,
τὸ ρίχνει κι' ὁ Πρωθυπουργὸς εἰς τὰς δασκεδᾶσεις
κι' ἐν γένει ἐκτακτὸς ζῶν 'στὸ Κράτος βασιλεύει.
'Αλλ' ὅμως ὡς ἐκ θαύματος σ' αὐτὸ μας τὸ ραχάτι.
πυρκαϊὰ ἐκρήγνυται σπουδαία 'στὸ παλάτι.

Τὸ γεγονὸς ὡς συμφορὰ φρικτὴ ἐθεωρήθη
καὶ περὶ ταύτης σκέπτονται πολλοὶ μὲ ἀγωνίαν,
ἰδίως τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐκόχλαζον τὰ στήθη
κι' ἠσθάνετο, οὕτως εἰπεῖν, καὶ λύπην καὶ μαιῖαν.
Πλὴν ἔξαφνα τοῦ ἔρχεται μιὰ φαινή ιδέα,
καὶ σπαλετῶν καὶ γαλονιῶν πέφτει βροχὴ ραγδαία.

'Αλλ' ὅμως κι' ἄλλη πυρκαϊὰ τὴν ἀγορὰν μας καίει
καὶ μετ' ὀλίγον ἄλλη μιὰ καὶ μετ' ὀλίγον ἄλλη,
ἀμέσως ἡ ἀτμόσφαιρα Μ. Ί. α. ο. ὅ. λ. η. ς ἀποπλέει
καὶ ἡ χολέρα πᾶσαν γῆν τῆς Δύσεως προσβάλλει.
'Ο Κορωνιὸς τὸ δάνειον ἀγγέλλει ξεπεσμένον
καὶ ἀπορρίπτει ὁ Σούρης μετὰ πολλῶν ἐπαίνων.

Ἐν μέσῳ τῶσων συμφορῶν τὸν Σούτην φυλακίζουν
κι' ἀρπάζει τὰ δημαρχικά ὁ φίλος Συμβολιώτης,
τὸν προσφιλὴ Νομάρχην μας φρενοβλαβὴ νομίζουν,
καὶ ἔρχεται ὁ Βασιλεὺς μετ' ἐοκαιρίας πρώτης.
Μετὰ μικρὸν καὶ ἡ Βουλὴ τὰ ἔργα τῆς ἀρχίζει
καὶ τῶν ἐννέα ἡ μερὶς σὺφάνει καὶ ἐλπίζει.

Ἐνα πρὸς τούτοις γεγονὸς μᾶς ἔφερ' ἄνω κάτω
καὶ τοῦτο τὸ γνωρίζετε... εἶναι τὸ Σ. υ. ν. δ. ι. κ. α. τ. φ.
'Επίσης, ὡς εἰκάζομεν θὰ ἐνθυμήσθε ὅλοι
τὴν ὀψωσιν τῶν μελανῶν σημείων ἐν Τριπόλει.
'Αλλ' ὅπερ σπουδαιότερον, καὶ ὅπερ λησμονεῖτε,
ἡ τοῦ 'Ρ. ω. μ. η. ο. θ. μας ἐκδοσίς, ὁ φίλοι συμπολίται.

